Convorbiri despre viitor cu Rich Dolan

Click aici pentru prezentarea video

---

26 februarie 2011

Richard Dolan (Rich): Adesea m-am simţit o persoană mai puţin interesantă pentru un interviu decât multe alte persoane pe care le-aţi intervievat. N-am pretins niciodată că aş avea informaţii dramatice, din interior precum cele pentru care Proiectul Camelot a devenit faimos. În felul meu, sunt mai mult un pieton.

Bill Ryan (Bill): Tu…

Kerry Cassidy (Kerry): [râde] Deci…

Bill: Da' de unde! Vorbeşti prostii! [râde]

Rich: Eu sunt ca… [râde] Putem înregistra asta, da? [râde]

Bill: E absurd. Se filmează? [către Kerry] Cred că tu ar trebui să-l prezinţi pe Rich.

Kerry: OK.

Bill: OK. Pentru că tu ai făcut documentarea pentru prezentarea lui.

Kerry: [chicoteşte] M-am documentat serios despre Rich.

Bill: Spune tot ce ştii.

Kerry: Biroul de Informaţii…

Rich: [chicoteşte]

Bill: Începem.

Kerry: … cum se spune. OK, eu sunt Kerry Cassidy.

Rich: Iar eu sunt Bill Ryan.

Kerry: …de la Project Camelot şi suntem aici cu Rich Dolan. Vom face o Discuţie despre Viitor cu Rich Dolan, care va fi foarte interesantă. Să reamintim publicului ce înseamnă pentru noi o Discuţie despre Viitor. Este un fel de Masă Rotundă, o discuţie între noi trei. N-o să intrăm prea mult în detaliile cărţii tale "OZN-urile şi starea securităţii naţionale" volumul I şi volumul II, două cărţi mari şi groase. Iar tu eşti un istoric extraordinar.

Bill: O recomand cu căldură. Vreau să promovez cartea, în numele tău.

Kerry: Da. [râde]

Rich: Chiar te rog.

Bill: Da.

Kerry: [râde] Da. Categoric.

Bill: Chiar vreau să-i fac publicitate. Este foarte, foarte…

Rich: …bineînţeles, băieţi. [râde]

Bill: E un document istoric minunat, foarte posibil, în viitor, va fi considerată unul din cele mai importante documente istorice din aceste vremuri decisive.

Rich: Mulţumesc.

Kerry: Da, aş spune că e chintesenţa istoriei OZN-urilor, aşa cum le ştim, până în acest moment… de fapt, până în anul în care ai terminat-o, şi sunt sigur că ai început-o pe următoarea. Da?

Rich: Da, am început să lucrez la volumul III, care va continua povestea până în ziua de azi, corect.

Kerry: Da.

Rich: Da.

Bill: Vei reuşi să ajungi până la zilele noastre, sau zilele noastre se depărtează accelerat de tine?

Rich: [oftează] Hm, cine poate şti? Cred că voi fi gata cu volumul III în circa 2 ani, suprapus, peste… către sfârşitul anului 2012. Interesant, nu-i aşa? E posibil să apară chiar pe 21 decembrie 2012, din câte ştiu.

Bill: Excelent.

Kerry: OK. Trebuie să observ că amândoi suntem… toţi trei suntem foarte vorbăreţi, deci ne va fi foarte greu să vorbim pe rând, şi nu toţi deodată, dar ne vom strădui.

Rich: Hai să încercăm.

Kerry: [râde] Deci… Şi e distractiv să fim cu cineva la fel de vorbăreţ ca noi. Prin urmare, oricum, aş vrea să povesteşti câte ceva despre tine, pentru oamenii care ne privesc şi care n-au auzit de tine, povestea cu bursa Rhodes [de la Oxford] sau cum vrei s-o numeşti…

Rich: Da, sigur. Cercetez şi scriu despre OZN-uri de peste 15 ani, de la mijlocul anilor '90. Mai înainte de asta, aspiram la titlul de academician. Am lucrat ca doctor în Războiul Rece la Universitatea din Rochester, statul New York. La acea vreme eram concentrat pe preşedinţia lui Harry Truman, naşterea aparatului de Securitate Naţională, despre care am ajuns să scriu în ultimele mele cărţi. Mai precis, scriam dizertaţia de doctorat despre Truman, şi despre acest document special, numit NSC-68. În Securitatea Naţională, printre istorici, este un tip de document bine cunoscut în vremea Războiului Rece. Asta era tema mea.

Mai înainte, întâmplător, fusesem finalist pentru bursa Rhodes. Asta era în vremea când eram student la Alfred University. Profesorii m-au înurajat să mă înscriu la Rhodes, iar eu am luat decizia finală, n-a fost prea rău. A fost o experienţă interesantă, că veni vorba… Am făcut un interviu la New York City. Femeia care conducea interviul era o… a povestit încontinuu cum a fost ea o prietenă apropiată a lui Henry Kissinger.

Kerry: [râde]

Rich: N-am să uit niciodată. Era în 1984.

Kerry: Mare avertizare!

Rich: Oh, ce vremuri!Daţi-mi voie să vă spun, chiar de atunci, eu am făcut… Aveam o aversiune totală pentru tot ce avea legătură cu Kissinger, şi am fost timorat. N-am mai spus asta nimănui, dar cred că, într-un fel, mi-am torpilat propriul interviu. Nu mi-am făcut datoria cum trebuie în acel interviu. Cred că eram pornit împotriva lor.

Kerry: [râde]

Rich: Mare parte, datorită mediului în care eu însumi trăiam. Pe neaşteptate, necunoscând totul în legătură cu Rhodes, bursa despre care aveam să aflu mai târziu, doar o unealtă a elitei, să spunem aşa. În vremea aceea, era doar ceva ce eu credeam că vreau, dar trăind în acel mediu, am fost timorat şi n-am dat un interviu foarte bun, în opinia mea. Nu l-am luat.

Kerry: Mm-hm.

Rich: Poate că am evitat o lovitură!

Kerry: Categoric.

Bill: Categoric.

Kerry: Şi te-a livrat direct nouă, în această – să-i zicem – arenă în care suntem şi care, probabil, te-a făcut o persoană foarte, foarte importantă în acest peisaj……

Rich: [oftează]

Kerry: …pentru că, o persoană cu recomandările tale şi modul tău metodic de a cerceta lucrurile…

Rich: Mm-hm.

Kerry: În acelaşi timp, eşti un scriitor grozav. Ai fi putut fi un jurnalist de meserie.

Rich: Mulţumesc.

Kerry: Şi mai eşti şi un gânditor critic foarte interesant, trebuie să remarc.

Rich: Mulţumesc, Kerry.

Kerry: Deci când iei asta, talent de povestitor, apoi, peste toate, eşti un vorbitor excelent, chiar te-am mustrat în legătură cu asta şi am încercat să te fac mai înflăcărat decât eşti…

Rich: Aşa-i.

Kerry: … pentru că ai asta în tine. Şi…

Bill: Şi otată lume îl place. Toată lumea îl suspectează.

Kerry: Da.

Bill: Arată bine, poartă costum.

Kerry: [râde]

Rich: [râde din toată inima]

Bill: Cred că astea fac din el un suspect.

Kerry: Foarte suspect.

Bill: E mult prea bun ca să fie adevărat. Precis că e o clonă.

Kerry: Oh, bine, bine, OK. Păi nu, trebuie s-o spun. De asemenea, ai şi un trecut interesant, chiar şi dincolo de astea, pentru că tu ai… Nu ştiu dacă vrei să intrăm în toate detaliile, deci nu vreau să… putem şterge oricând ceva de pe casetă sau să nu includem…

Rich: Oh, OK.

Kerry: …dacă spun ceva inacceptabil, deoarece ştiu că ai un fel de… nu ştiu dacă o numeşti experienţă de răpire sau de contact.

Rich: Păi, nu am avut ceea ce am putea numi evenimente de răpire sau contact conştient. Ce-aş spune, totuşi, este că, uneori, m-am întrebat dacă am avut, dar nu am dovezi nici pentru, nici contra. Ceea ce-ţi pot spune este că fac investigaţii particulare despre care nu scriu niciodată. Nu pot să scriu despre asta. Poată că va veni o zi în care o să pot, fără a afecta persoanele implicate. E suficient să spun că unele aspecte pe care le-am cercetat sunt extrem de ciudate, au de-a face cu fiinţe ne-umane şi cu o clică de oameni întunecaţi, pe scurt, mulţi oameni au suferit răpiri, care, sunt convins că sunt atât militare, cât şi ne-militare. Au loc multe lucruri, pe care le-am cercetat, şi din care încerc să înţeleg ceva la fel ca toţi ceilalţi.

Bill: Mm-hm. Mm-hm.

Kerry: Şi mai ai şi nişte activităţi – trebuie să spun asta – în domeniul ocult, în filosofia Illuminati. La fel ca şi mine, ai studiat acest mediu în oarecare măsură.

[cameraman]: [tuşeşte]

Rich: Păi, întotdeauna am fost interesat de conştiinţă. Întotdeauna am fost interesat de posibilitatea existenţei altor dimensiuni, altor niveluri de conştiinţă. Nu e ceva la care m-aş considera vreodată expert în vreun fel. Dar e ceva… da, mă interesează subiectul, fără îndoială.

Kerry: Bine. Deci avem aici un explorator destupat la minte.

Bill: Probabil că e o condiţie necesară pentru a interpeta unele informaţii cu care te întâlneşti, poţi spune aşa?

Rich: Sigur. Uite, pe parcursul meu în acest domeniu… Bine, am început cu adevărat pe la mijlocul anilor '90 şi veneam direc dintr-un mediu academic foarte rigid. Şi vă pot spune că, dacă stai acolo 10 ani sau mai mulţi, cum a fost cazul meu, înveţi să gândeşti într-un fel anume. Asta are multe avantaje, atunci când scrii lucrări istorice. Este de mare ajutor să menţii o anumită disciplină intelectuală asupra subiectului despre care scrii, aşa încât să-l poţi

prezenta într-o manieră demnă de crezare şi cu priză la publicul larg. Pe de altă parte, acel gen de instruire nu facilitează abordarea unor elemente dificil de cuantificat cu care operăm, când vorbim despre OZN-uri, extratereştri şi dimensiuni. E clar?

Deci, ce am observat eu în propria viaţă, în cei peste 15 ani de când mă ocup de asta, e că suntem toţi într-o călătorie pe cont propriu. Acum, public, eu întotdeauna încerc să mă poziţionez în aşa fel încât să pot ajnge să vorbesc cu oamenii din mass-media oficială.Dacă ar fi fost să dau un interviu la NBC, mă simt în stare să fac asta, şi aş putea folosi acel limbaj.

Kerry: Mm-hm.

Rich: Pentru că, în fond, toţi cei care se ocupă de acest domeniu, suntem parte a unui spectru şi avem publicul propriu, de care trebuie să ne ocupăm şi fiecare trebuie să contribuie cu ceva la acest subiect. Deci, dacă pot vorbi în vreun fel pozitiv pe un canal sau cu cineva din afara comunităţii noastre, cred că ăsta e un lucru bun. Totuşi, cu cât stai mai mult în acest domeniu, cu atât mai evident devine faptul că e un domeniu vraişte şi ciudat.

Kerry: Mm-hm.

Bill: [râde încet]

Rich: Ar fi ca şi cum ar fi trebuit să mă ocup doar de nimicuri, să citez rapoarte, ar fi fost ca şi cum aş merge la plajă, pe malul oceanului imens, şi aş vrea să simt apa un pic. Şi intru şi mă ud un pic pe degete. Apoi mă întorc şi spun: "Gata, m-am lămurit."Adică, fără a înota deloc.

La un moment dat va trebui să intri în apă şi să înoţi, deci ştiu că am făcut-o.Aşa că, pot spune că, da, am întâlnit multe lucruri bizare care mi-au pus sub semnul întrebării propriile concepţii asupra realităţii. Vă dau un singur exemplu, ceva foarte familiar vouă şi multor din cei care ne ascultă acum. Este vorba despre conexiunea mentală între oameni şi aceste alte entităţi.

De câte ori n-am auzit de un caz în care cineva spune: "Am simţit acest impuls, la ora 2 noaptea, să mă ridic din pat şi să privesc pe fereastră şi am văzut o minge mare, portocalie, strălucitoare."

Ce ne spune asta? Ei bine, mie îmi spune că este o conexiune telepatică între noi şi ei, orice ar fi acel "Ei". Asta e o latură foarte importantă. Cu alte cuvinte, conştiinţa noastră, minţile noastre sunt o parte foarte importantă a ceea ce se petrece aici, cu acest fenomen.

Bill: Ar putea fi cea mai imortantă parte.

Rich: Da, ar putea fi. Minţile noastre, sau sufletele. Se întâmplă multe lucruri ciudate în acest domeniu, iar eu cred în această enigmă numită "Suflet". N-am crezut dintotdeauna, dar acum cred! Cred că sufletul există. Când corpul acesta al meu moare, când se descompune, o parte din el va rămâne, acea parte ne-locală, pe care anticii au numit-o "Suflet". Cred că există şi mai cred că – este doar părerea mea, nu ştiu sigur – că aceste alte făpturi, care sunt aici şi interacţionează cu noi în acest plan al existenţei, ei ştiu asta şi prezintă interes pentru ei.

Bill: Aş spune că există dovezi indirecte zdrobitoare, care sugerează că aceea este realitatea acceptată de ei, iar noi doar întrezărim această posibilitate şi…

Rich: Da.

Bill: Simţi… – asta e întrebarea, această afirmaţie e o întrebare – ai sentimentul că trebuie să fii precaut cu acele presupuneri, pentru că ai putea fi invitat oricând să dai un interviu la NBC…

Rich: [oftează]

Bill: …şi trebuie să fii atent la ce aud oamenii de la tine…

Rich: Corect.

Bill: Şi ai o reputaţie…de apărat…

Rich: Să fiu sincer, am făcut aşa de multe afirmaţii până acum…

Kerry: [râde]

Rich: …încât, dacă ar vrea să mă desfiinţeze la NBC, ar putea foarte uşor. Vor folosi acest interviu, printre multe altele pe care le-am dat.

Bill: [râde]

Rich: Deci, ţinând cont de asta, eu doar… dacă voi avea, din nou, ocazia, va trebui s-o folosesc cât mai bine. Aşa e viaţa!

Bill: Păi, bravo ţie! Da. Adică, bravo nouă, cred, dacă ar fi să vorbesc şi în numele vostru, fără doar şi poate.

Rich: Mm-hm.

Bill: Am cunoscut mulţi oameni, inclusiv eu, care au amintiri intense despre vieţile anterioare. Astea nu sunt invenţii.

Rich: Mm-hm. Da, desigur.

Bill: Sunt reale.

Rich: Da.

Bill: E ca o axiomă. Nu e o ipoteză. Este o…

Rich: Şi au fost făcute multe studii foarte bune în acest domeniu, chiar şi în… Sunt multe date măsurabile, care pot fi consultate, asupra fenomenului, care încep cu multe decenii în urmă.

Bill: Da.

Rich: Sunt convins şi de asta, de asemenea.

Bill: Da, sigur.

Kerry: Te-ai întâlnit vreodată cu John Mack?

Rich: Da, o singură dată, foarte scurt. Era în 2002 la o ceremonie de inaugurare a serialului "Taken", de Steven Spielberg, era la New York, pentru SciFi Channel. Dar ei doar… Mi-ar fi plăcut să fi vorbit mai mult cu John Mack, pentru că am avut mereu un mare respect pentru el, dar era o ceremonie foarte aglomerată. Eu eram prea nou în peisaj. Nu ştiu dacă auzise de mine. Cineva m-a vârât sub nasul lui John Mack.

Kerry: [râde]

Rich: Şi era foarte multă lume în jur. Am schimbat câteva vorba cu el, am foast foarte protocolari. Dar nu cred că i-am făcut vreo impresie, bună sau rea. Mi-ar fi plăcut să am şansa să discut cu el. Din păcate, nu s-a întâmplat.

Kerry: S-ar putea să te intereseze, cartea la care lucra înainte de a muri era despre conştiinţă.

Rich: Mm-hm.

Kerry: Deci totul se reduce la conştiinţă, până la urmă, şi cred că cercetările în acest domeniu… că… te duci, faci tot felul de "săpături" în diferite zone…

Rich: Aşa e.

Kerry: …care te interesează. Până în cele mai mici amănunte, dar totul se întoarce, în cele din urmă, la conştiinţă şi la ceea ce… inima şi mintea, şi aspectul spiritual a acelui ceva cu care interacţionăm.

Rich: Strict referitor la ce spui tu, sunt total de acord. Observ că, în propria mea viaţă, la fiecare un an sau doi, îmi reinventez propria paradigmă despre realitate şi-mi lărgesc propria conştiinţă. Deci, abordezi acest domeniu crezând că realitatea e ceva, şi apoi, brusc, lucrurile nu prea se potrivesc… iar acel strat de realitate este înlocuit, cu altul care poate fi valabil o vreme. Dar după un an sau doi gândeşti: "Nu, asta nu e în regulă." [şuieră, ca şi cum ar rupe o hârtie] Şi mergi tot mai adânc. N-am terminat!

Kerry: Da.

Rich: Mă îndrept către vârsta de 50 de ani şi încă mai fac asta. Şi cred că ăsta e cel mai bun lucru. Lucrul cel mai bun care mi s-a întâmplat de când am intrat în acest domeniu a fost că m-a obligat să mă gândesc mereu la ce este realitatea. În timp ce, sincer, majoritatea oamenilor ajung la vârsta de 30 de ani şi au terminat.

Kerry: Da.

Rich: Îşi petrec restul vieţii…

Bill: Da.

Rich: …completând golurile a ceea cred ei că ştiu.

Kerry: Exact.

Bill: Daţi-mi voie să vă prezint propria mea perspectivă asupra subiectului, deoarece chiar acum, al cină, discutam cu cineva despre colectarea pieslor mozaicului. OK. Asta e o altă metaforă.

Rich: Mm-hm.

Bill: Şi încerci să le faci să se potrivească cu poza care crezi tu că e pe cutie. Tu, de fapt, n-ai văzut poza…

Rich: Sigur.

Bill: …dar ai o idee despre cum crezi că arată. Şi nu se potrivesc deloc. Încerci să forţezi să se potrivească, dar dacă eşti onest, nu se prea potrivesc. Apoi imaginea devine din ce în ce mai largă.

Rich: Mm-hm.

Bill: E ca o tapiserie mare, din care nu poţi elimina nicio piesă. Iar potrivirea părţilor ţine de onestitatea intelectuală a cercetării, adică trebuie să mergi acolo unde te conduc datele.

Rich: Exact.

Bill: Iar eu înţeleg, cu adevărat înţeleg, ca şi acest cercetător al condiţiei umane, cum eşti tu,că unii oameni nu vor să facă asta. E prea incomod, e prea nepotrivit, e prea jenant şi, uneori, e prea neplăcut.

Rich: [îşi curăţă gâtul şi oftează]

Bill: Şi noi ne-am găsit în situaţia de a urma traseul acestor date în locuri… E ca: "Nici măcar nu-mi place ceea ce văd aici!"

Rich: Da.

Bill: Nu vreau să fie adevărat!

Kerry: Corect. Da.

Rich: Da.

Bill: Nu-mi plac unele chestii murdare şi meschine.

Rich: Da, da. [îşi curăţă gâtul]

Bill: Dar poate că sunt adevărate. Nu le putem ignora. Şi acesta e genul de lucru pe care îl abordezi şi despre care vorbeşti, nu-i aşa?

Rich: Da. Parcă aş merge pe o frânghie întinsă în sensul că, încerc să pun cap la cap nişte probe şi să le prezint lumii într-un mod care poate fi înţeles.

Bill: Şi acceptat.

Rich: Aşa încât, dilema mea permanentă este ce să includ şi ce să omit. Aş vrea să includ tot ceea ce cred eu că e valid. Unele lucruri pe care le primesc nu mi se par întotdeauna adevărate, dar mai apoi se pot dovedi adevărate, măcar şi parţial şi e greu de ştiut de la început ce e… ce să folosesc şi ce nu… E complicat.

Kerry: Ei bine, dă-mi voie să-ţi spun că prezentarea ta de ieri a fost excelentă.

Rich: Mm-hm. Mulţumesc.

Kerry: Şi cred că discuţia asta, pe care o purtăm acum poate să atingă şi unele din acele subiecte.

Rich: Sigur.

Kerry: Şi mi-ar place să parcurgem împreună câteva din aceste subiecte…

Rich: Categoric. [îşi curăţă gâtul]

Kerry: …pentru că, ai legături cu Camelot iar noi suntem la… în multe feluri, în opinia multora, limita cea mai îndepărtată, deşi avem, în mod surprinzător, o audienţă foarte largă…

Rich: Mm-hm.

Kerry: … deşi noi căutăm limitele.

Rich: Aşa e, da.

Kerry: Deci noi suntem permisivi, în special eu – dintre noi doi, cred… într-un anume fel – fereastra mea, sau cum vrei s-o numeşti este deschisă, foarte deschisă pentru tot felul de lucruri. Deci, dacă cineva îmi prezintă o poveste, indiferent cât de bizară ar fi, o voi lua în considerare. O voi asculta.

Rich: Mm-hm.

Kerry: Asta nu înseamnă că o vom şi publica. Aici intervine discernământul nostru. Sunt sigură că şi tu ai aceleaşi probleme, când dai peste o poveste, un martor…

Rich: Corect.

Kerry: Poate chiar mai mulţi, care vorbesc despre un fenomen,cum ar fi Reptilienii, de exemplu.

Rich: Sigur. [îşi curăţă gâtul]

Kerry: Şi apoi, fie o arunci la coş, îţi închizi mintea şi spui nu, fie, cum facem noi, publici adevărul, oricare ar fi el.

Rich: Mm-hm.

Kerry: Dar trebuie să investigăm, să conversăm, să ţinem seama de ea în sens foarte larg. Asta înseamnă că… vorbim despre aşa cum ai spus, alte dimensiuni. Vorbim despre călătoria în timp. Vorbim despre porţi stelare, despre faptul că, poate, ne-am dus în Irak datorită porţilor stelare. OK? Datorită porţii stelare care e acolo.

Rich: Mm-hm.

Kerry: Că n-a fost vorba de petrol, Pentru mine, cel puţin, asta e o ipoteză cât se poate de reală.

Rich: OK.

Kerry: Şi a fost dovedită de un număr de surse, pentru mine şi pentru noi. Şi multe altele. Adică, foarte, foarte multe. Deci mă întreb… pentru că, trecând la volumele următoare, tu vei trebui să… după mine, această întreagă… E ca şi cum începe aşa, îngust la început, [arată cu mâna, da la îngust către larg], şi apoi, chiar şi pentru tine, ca istoric, se lărgeşte, deoarece conştiinţa umană se lărgeşte. Cu alte cuvinte, paradigma s-a schimbat, chiar şi pentru masele largi, a devenit mai largă după anii '50, dacă vrei. Cel puţin din punct de vedere… Dacă privim lucrurile din acea perspectivă.

Rich: Corect. Înţeleg unde baţi. Felul în care voi trata toate aceste subiecte ale ultimilor 20 de ani… care va fi subiectul volumului final al cărţii "OZN-urile şi starea securităţii naţionale", metologia mea nu se va schimba, în sensul de a renunţa să mă bazez doar pe probe solide, dar asta nu înseamnă că voi evita anumite subiecte doar pentru că mi se par incomode sau stânjenitoare.

Deci, eu sunt foarte interesat în a investiga şi a trata aceste idei foarte controversate, şi să le examinez imparţial.Şi simplul fapt că nu există suficiente dovezi solide în sprijinul lor, nu înseamnă că eu deja cred că nu pot fi adevărate. În ultimul meu volum de istorie, am lăsat multe probleme neclarificate. Şi nici nu simt nevoia. Nu e treaba mea, ca istoric să dau sentinţe, ce e adevărat şi ce e gunoi. Nu trebuie s-o fac de fiecare dată. Uneori mă simt în sare să dau un verdict într-un fel sau altul, şi public lucrarea, eventual cu o tuşă uşoară. Dar de multe ori, pur şi simplu nu ştiu. Deci, uneori, cel mai bun lucru pe care-l pot face este să prezint cele mai bune dovezi ale fiecărei ipoteze şi s-o las aşa. Nu pot rezolva chiar toate problemele. Este mai presus de puterile unei singure persoane să rezolve toate aceste probleme. E prea mult. E un teren minat de 500 sau 1000 sau mai multe subiecte fierbinţi, care nu necesită neapărat o rezolvare.

Kerry: Da, este ca într-o cameră cu oglinzi. Un lucru care mi-a plăcut în prezentarea ta de ieri a fost când ai vorbit despre faptul că s-a creat, de fapt, ceea ce tu ai numit "o civilizaţie separatistă"…

Rich: Da. Mm-hm.

Kerry: …în cadrul culturii noastre, avem o separaţie, pe care aş numi-o civilizaţia ticăloşilor…

Rich: Da. Cred că ar putea fi un punct de vedere. [îşi curăţă gâtul]

Kerry: În multe privinţe. Vorbeam ieri cu Bob Dean despre asta. El e ca un fel de lider pe câmpul nostru de luptă, ca purtător de cuvânt, în multe feluri, venind din… având o autorizaţie peste strict-secret, şi apoi venind către noi. El a fost implicat nemijlocit…

Rich: Mm-hm.

Kerry: …a fost în contact direct cu această civilizaţie separatistă. Dar el a intrat în subiectul "Ce sunt masele?" şi am discutat despre faptul că, de fapt, există o divizare acum, între cele două vieţi, iar tu…

Rich: Aşa-i.

Kerry: Cred că ai ilustrat asta minunat în prezentarea ta.

Rich: Da, merci. Păi da, idea principală e ceva la care am lucrat în ultimii doi ani. Am introdus-o în Volumul II al "Istoriei" mele şi am extins-o în A.D. ["After Disclosure", ce mai recentă carte a lui Richard Dolan]. Iar idea nu e una complicată. [îşi curăţă gâtul] Porneşte de la faptul că, dacă mergem înapoi cu 60 şi ceva de ani, noi am recuperat nişte tehnologii exotice de la Roswell sau de la altă recuperare de la locul prăbuşirii, să spunem aşa. Apoi echipe de savanţi geniali au examinat aceste tehnologii, având la dispoziţie mulţi bani, multe nivele de secretizare şi mult timp. Şi astfel, la un moment dat, cred că putem presupune că vor avea una sau mai mult revelaţii de genul Evrika, când vor înţelege această tehnologie într-un mod care să conteze cu adevărat. Asta ar putea însemna că vor putea îmbunătăţi circuitele integrate, sau dezvolta fibrele optice, dar le mai poate permite să facă descoperiri care sunt chiar mai exotice şi mai bune. Să zicem, anti-gravitaţia, sau tehnologia de propulsie cu câmp magnetic.

Acum, dacă ei fac o astfel de desoperire, asta ne putem imagina că, probabil, superiorii lor vor spune: "Nu vom face publice lucrurile astea." E ceva un pic prea important. Ceva ca anti-gravitaţia, de exemplu, ar lichida industria petrolieră. Puff! S-a terminat! Pentru că, orice ar folosi obiectele astea să se deplaseze, nu e, în niciun caz, petrol. Deci, asta, prin ea însăşi ar schimba lumea şi ar fi tăinuită, inevitabil, la aprecierea celor care deţin un astfel de secret. Ei nu caută binele umanităţii ca entitate. Ar fi un ţel prea grandios pentru planurile lor. Ce vor ei să facă este să-şi menţină poziţia [dominantă] faţă de ceilalţi jucători. Deci, ce s-ar întâmpla apoi? Să zicem că faci o descoperire în anii '60 în domeniul propulsiei magnetice şi începi să-ţi construieşti o flotă de farfurii zburătoare. Ei bine, modul în care funcţionează ştiinţa, desigur, nu este unul liniar, este exponenţial. [îşi curăţă gâtul] O să beau un pic de apă aici. Îmi pare rău. [bea apă]

Kerry: E-n regulă. Putem tăia…o să tăiem aici.

Rich: Prin urmare, nu e greu de imaginat că o descoperire poate conduce la o nouă înţelegere a vreunui fenomen ştiinţific fundamental, care ar putea conduce la o altă descoperire, şi aşa mai departe. Astfel încât, acest grup clandestine, ditr-o dată face un salt tehnologic, şi aflăm cu stupoare că ei au luat-o cu mult înaintea noastră, a celorlalţi. Este asta posibil? Sigur că da!

Să vă dau un caz concret. Cu ani în urmă am avut o discuţie cu un savant de la NSA [Agenţia de Securitate Naţională], care mi-a spus pe şleau: la mijlocul anilor '60, calculatoare lor, funcţionau la viteza de ceas de aproximativ 650 MHz. Astăzi e o nimica toată. Toţi au laptop-uri mai rapide de atât, doar că lumea PC-urilor n-a ajuns la acea viteză de ceas decât prin anul 2000. Deci NSA era cu 35 de ani înaintea restului lumii. Asta înseamnă foart mult! Deci, ce-am putea spune despre…

Bill: Şi te întrebi: "Unde sunt ei acum?"

Rich: Desigur!

Bill: Mmh.

Rich: Iar în cazul unui grup care ar putea fi chiar înaintea celor de la NSA, din punct de vedere tehnologic, unde ar fi ei, dpdv al Inteligenţei Artificiale, nanotehnologiei, biotehnologiei, călătoriilor interplanetare, şi inter-dimensionale. Cred că toate astea sunt foarte importante.

Ceea ce înseamnă că, ei sunt, într-un fel, o civilizaţie diferită de a noastră. Ce este aceea o civilizaţie? Păi, are legătură cu nivelul tehnologic, cu cosmologia, ta, cu înţelegerea locului tău în Univers, iar toate astea ar fi diferite la aceşti băieţi. Prin urmare, îi numesc o "civilizaţie separatistă". Ei s-au separat de civilizaţia noastră. Asta nu înseamnă că ei nu interacţionează cu noi. Adică, ei au familii, au întruniri, îşi fac treburile lor, dar, în acelaşi timp, ei trăiesc în lumea lor.

Iar teoria mea e că, pur şi simplu, cu cât ei se duc mai în faţă, cu atât mai greu va fi, probabil, ca ei să încerce vreodată să ne aducă şi pe noi la nivelul lor. Din câte văd eu, cam asta e situaţia, chiar dacă aveţi oameni din interior care vin să-şi exprime solidaritatea. Poate că ei se întreabă: "Cum naiba să mai aduci 7 miliarde de oameni care trăiesc în această versiune a realităţii, o caricatură, în comparaţie cu ce avem noi? Cum să-i aducem la nivelul nostru, chiar dacă am vrea?" Treaba asta nu e uşor de făcut.

Kerry: Da, dar vrem? asta e una din întrebările chiar mai importante.

Rich: Corect. Exact.

Kerry: Dacă vă uitaţi la Pietrele Călăuzitoare din Georgia şi dacă citiţi Raportul Muntele de Fier, este foarte posibil

ca ei mai degrabă să omoare o mare parte din cei 7 miliarde…şi să reia…

Rich: Da, să murim cumva, da.

Kerry: În acest sens, acum că am zugrăvit acest tablou…

Rich: Corect.

Kerry: …vreau să abordez idea că noi suntem, de fapt, o punte; că Dezvăluirea în care ne-am implicat…

Rich: Mm-hm.

Kerry: …că noi dezvăluim, OK, mă rog, în felul nostru, prin aceste conferinţe, prin cărţile pe care le scriem, prin interviurile pe care le facem la Proiectul Camelot…

Rich: Mm-hm.

Kerry: …şi aşa mai departe. Iar noi suntem, de fapt… oamenii vin la noi şi spun: "O, Doamne, voi ne-aţi schimbat viaţa."

Deci noi suntem capabili să le schimbăm perspectiva aducându-i cu noi, iar oamenii din o parte a civilizaţiei, partea accelerată, care e, în fond, partea ascunsă…

Rich: Mm-hm. [îşi curăţă gâtul]

Kerry: …depinde de noi, în opinia mea, ca şi pod, pentru că încep să-şi dea seama că prăpastia e atât de mare, încât e aproape imposibil ca noi să co-existăm.

Bill: Noi suntem o avere pentru ei, la fel şi tu.

Kerry: Devine din ce în ce mai…

Rich: Cred că e un punct de vedere excelent..

Kerry: Deci, în loc să ne omoare, cum voiau până acum şi cum au şi făcut… Şi poţi… există documente care dovedesc acest fapt…

Rich: Mm-hm.

Kerry: …conform unui parametru, de fapt, cred că, în acest moment, ei nu mai omoară oamenii aşa de mult, deoarece au observat că au câştigat partida şi că deţin controlul în aşa măsură, încât nu mai au nevoie să omoare oameni ca să-şi atingă scopurile, poate că le manipulează minţile, dar nu-i mai omoară. În fine, ce fac ei acum este să se folosească de oameni ca noi ca să micşoreze prăpastia, să înceapă Dezvăluirea a ceea ce au făcut ei. Deci provoacă "scurgeri"…

Rich: Păi, [îşi curăţă gâtul] de-a lungul acelor linii …

Bill: Daţi-mi voie şi mie să intervin.

Rich: Te rog, continuă.

Kerry: [tuşeşte]

Rich: Da.

Bill: Este… OK, scuze. O să te înfurii prin… Nu-ţi răstălmăcesc spusele, dar vreau să formulez o metaforă.

Kerry: Continuă, e-n regulă.

Bill: E o metaforă care mie îmi place foarte mult. Şi e o reaţie; e o reacţie controlată ca o reacţie nucleară într-un reactor.

Rich: [îşi curăţă gâtul]

Bill: Ca s-o accelerezi, ridici barele de reglaj. Iar dacă scapă de sub control, nu vrei să fie ca la Cernobîl. Trebuie să cobori din nou barele de reglaj. Iar barele de reglaj se bizuie pe oamenii care spun: "Ştii ceva? În locul tău n-aş spune asta. Ştii, s-ar putea să nu-ţi mai vezi câinele."

Sau, ca pe vremuri, ar putea fi ceva mult mai rău.

Rich: Mm-hm.

Bill: Cred că acum se procedează mai blând. E ca o şoaptă la ureche, noi am avut câteva. E ca "Ştii, n-ar fi rău să mă întrebi pe mine mai întâi. Ia ghici!" şi tot felul de chestii de-astea.

Dar uneori ei vor ca reacţia să accelereze un pic, şi atunci ei vor… şi atunci cineva va primi unda verde, pe care noi îl considerăm o "cârtiţă", să spună mai mult decât credeam că ne vor spune.

Rich: Corect.

Bill: Şi toate astea sunt sancţionate. Ne-ar fi putut strivi pe toţi ca pe nişte gândaci. Şi ar putea opri instantaneu pe oricine vorbeşte cu tine în secret. Iar ei nu fac asta.

Rich: Excelentă remarcă. Uite, m-am întrebat de multe ori… am avut dovezi în propria mea viaţă când mi s-au pus beţe în roate, uneori. Câţiva ani la rând am fost oprit la fiecare aeroport pe unde treceam. Numele meu era bifat cu roşu. Aveam voie să zbor, dar eram întârziat de fiecare dată, cu 15, 20 de minute, trebuia să aştept până când se mai făceau nişte verificări. Îmi deschideau bagajele, de multe ori le trimiteau la Dulles pentru cotrobăire. Am avut maşini de ascultare în faţa casei. Am avut tot felul de chestii de-astea ciudate,dar n-am fost ameninţat niciodată. Dar toate chestiile astea de mână grea, supravegherea de genul Fraţii Marx, pe care am trăit-o, a dispărut acum, din câte pot să constat.

Ce s-a mai întâmplat e că au fost nişte oameni care, trebuie să spun, sunt nişte oameni din interior, bine poziţionaţi, care au venit la mine. Pe unii îi cunosc şi sunt foarte cunoscuţi, faimoşi chiar. Pentru alţii n-am niciun mijloc de a confirma cine sunt. Câţiva dintre ei pot fi descrişi doar ca foarte, foarte "din interior", iar unii din cei pe care nu-i pot confirma, dar de la care am primit cantităţi imense de informaţii, de la unii dintre aceştia, şi…

Bill: Dar trebuie sancţionat, nu-i aşa? Sigur.

Rich: Impresia pe care mi-au lăsat-o unii din aceşti oameni a fost că o făceau pe furiş. Asta e impresia pe care mi-o dau sau mi-au dat-o.

Kerry: Sigur.

Rich: Şi à propos, n-am mai primit nicio veste de la acest grup de câteva luni, şi habar n-am cum stă treaba cu ei. Au fost vreo doi oameni care îmi scriau… multe informaţii. Or fi adevărate, n-or fi? Ei bine… [oftează, face o pauză] greu de spus. Au fost momente când am fost înclinat să cred că, da, îmi spun adevărul. Este, de asemenea, posibilitatea de a fi dus cu preşul deci, trebuie să fiu foarte atent.

Kerry: Corect.

Rich: Impresia mea, totuşi, este că acestea sunt persoane din structura adâncă, neagră, clandestină care au… care sprijină activitatea mea şi s-au hotărât, în mod limitat, să-mi ofere câteva informaţii despre natura lumii lor. Astea fiind spuse, ce cred eu, scenariul este, foarte posibil, unul în care… să-i numim "Grupul Majestic", păstrătorii secretelor sunt… [chicoteşte] nu sunt doar 12 indivizi.

Kerry: Da. Mm-hm.

Rich: …Este un… grup birocratic cu extindere internaţională, şi care nu e deloc finanţat de US DFD. Sunt bani internaţionali.

Kerry: Mm-hm.

Rich: Cantităţi uriaşe de bani privaţi. Ei sunt proprietarii tuturor bunurilor. Există, de asemenea, facţiuni, din câte am aflat eu. Facţiuni umane şi alianţe multiple.

Kerry: Aşa-i.

Bill: Mm-hm. Da.

Rich: Bine? De grupuri umane şi non-umane şi, cine naiba ştie, cine are un război să le ţină evidenţa. Nu sunt sigur dacă ei fac asta, e impresia mea. Tot aşa, impresia mea e că… Eu îi numesc "Majestic". Eu cred că Grupul Majestic se luptă să rămână deasupra, să se ocupe de problemele care apar una după alta în această lume, datorită intervenţiei unor forţe asupra cărora ei nu au nicio putere, şi care nu ne sunt toate favorabile. Asta e impresia pe care o percep eu.

Kerry: Sigur.

Rich: … că avem de-a face cu un fel de război.

Kerry: Când spui forţe…Da.

Rich: Forţe, entităţi, grupuri.

Bill: Interese.

Kerry: Da. Categoric.

Rich: Nu toate… Ei nici măcar nu ştiu… Este posibil ca ei nici măcar să nu ştie că acestea sunt din afara Terrei. Eu cred că ei se confruntă, cumva, cu forţe dimensionale, grupuri dimensionale. Din nou, uite, asta e doar cum mi-au fost mie prezentate şi nu sunt absolut sigur că acesta e adevărul. Este doar o posibilitate pe care o examinez, dar dacă acel scenariu este aşa cum pare să fie, e o poveste extraordinară. Şi nu e greu de înţeles de ce ei vor să ţină un capac peste ea, în sensul de a ţine publicul la distanţă… Să nu afle, că este… Ar fi dinamită! Ar fi absolut exploziv dacă e adevărat.

Kerry: Da, adevărata poveste, pentru că, atunci când oamenii vorbesc despre Dezvăluire, Eu cred că e în regulă ca oamenii să… discute despre ET gri şi scunzi, care se învârt pe aici şi răpesc oameni şi pe urmă armata face o înţelegere cu ei şi obţine ceva tehnologie…

Rich: Sigur. Da.

Kerry: …OZN, şi cu asta-basta. Sfârşitul poveştii.

Rich: Ar fi simplu, nu? [râde]

Kerry: Şi… Da, foarte simplu…

Rich: Sigur. Da.

Kerry: Asta ar putea fi "dezvăluirea". Asta, probabil, este tot ce vor să ne spună. Dar de fapt, din ce-am auzit eu, povestea e cu mult mai complexă.

Rich: Da, şi eu tot aşa cred.

Bill: Mm-hm.

Kerry: Iar asta implică, din ce-am auzit noi, bătălii, cu alte cuvinte, care au loc între diferite grupări, dintre care unii sunt oameni unii sunt oameni şi… ceilalţi, unii care, arată ca nişte oameni, dar ar putea fi din afara planetei…şi aşa mai departe

Rich: Corect.

Kerry: Adică, amestecul de grupuri este foarte complex…

Rich: [oftează] Corect.

Bill: Şi mai sunt şi aspectele în care ei s-ar putea să nu deţină toate informaţiile. S-ar putea să aibă întrebări fără răspuns. S-ar putea să nu înţeleagă. S-ar putea să fie speriaţi. Şi una din problemele cu aşa-zisa conferinţă de presă a peşedintelui, unde el ne spune tot ce ştie, este că, e destul de greu pentru Preşedinte, sau pentru un general cu 5 stele, să spună: "Ei bine, ştiţi ceva? E o întrebare foarte bună." şi "Vai, dar nu ştim să răspundem la asta."

Rich: [oftează] De acord. Unul din aspectele pe care am încercat să le arăt în legătură cu asta este… În primul rând, uite. Eu nu sunt… Eu nu sunt avocatul dezvăluirii. Adică, într-un fel sunt şi într-un fel nu sunt. Eu ştiu foarte bine că dezvăluirea va produce dezordine şi – aşa cum spun în ultima vreme – o declaraţie foarte neconvingătoare. Şi nu va fi distractiv.

Bill: Mmh.

Rich: Spunând asta, cred că, aşa cum am mai spus, e un paradox. Este imposibilă, dar e inevitabilă.

Bill: Hmmh.

Rich: Este imposibilă în sensul că, cei care deţin acest secret… Eu nu văd nicio motivaţie, pentru ei, să-l cedeze. De ce-ar face asta?

(a) Ai avut acest secret în posesia ta toată viaţa. E greu de explicat lumii întregi numaidecât.

(b) Apoi intervin toate aspectele tehnice. Ce aveţi? Ce jucării aveţi voi, iar noi, restul lumii, nu avem? Opinia publică

va fi înfuriată.

(c) Apoi avem tabloul economico-financiar, în care înlocuim petrolul… Pentru că, uite, după ce se face dezvăluirea, vor fi de ajuns 5 minute să ne dăm seama că aceste OZN-uri nu funcţionează cu petrol. Deci spre ce ne îndreptăm? Şi industria petrolieră dispare…

Kerry: Mm-hm.

Rich: ……asta doar ca aperitiv! Deci, ce se va întâmpla? Cuvântul de ordine va fi, va trebui să fie, tragerea de timp. N-au încotro! Prin urmare, cu alte cuvinte, dezvăluirea nu e sfârşitul jocului. Dezvăluirea este începutul.

Bill: Exact.

Rich: Este focul de armă care porneşte următoarea bătălie pentru adevăr.

Bill: Mm-hm.

Kerry: Da.

Rich: Un Preşedinte va… să zicem că va fi Preşedintele, care va spune: "Da. Se pare că mai sunt şi alţii pe aici şi nu toate obiectele astea sunt ale noastre." [chicoteşte] Şi pe urmă? Cum vor explica răpirile? Nu va fi prea amuzant să vorbească despre asta. Aşadar, cel mai bun lucru pe care l-ar putea face un Preşedinte, în acele prime zile şi săptămâni, dacă are noroc, e să poată spune: "Lucrăm la problemă. Vom avea un proces cât se poate de deschis, şi vom lua măsuri ca oamenii să fie în siguranţă şi vom lua măsuri să aflăm răspunsurile, astfel încât să ştiţi şi voi." Şi apoi doar să se eschiveze.

Kerry: [chicoteşte]

Rich: Dar adevărata problemă ar fi, atunci, căvor fi mulţi oameni furioşi şi curioşi şi vor fi mulţi cercetători care au investigat problema. Iar oamenii ca noi vor avea ceva de spus pe tema asta şi, ia ghiciţi, mulţi oameni vor asculta. Deci problemele vor ieşi la suprafaţă foarte rapid.

Kerry: Sigur.

Rich: Iar clarificarea tuturor aspectelor va provoca o bătălie pe scară largă, iar noi vom fi, probabil, în poziţia ingrată de a şti sigur că există alte fiinţe prezente aici, dar de a nu putea să le scoatem la lumină, să le punem pe o scenă şi să le întrebăm…

Kerry: [chicoteşte]

Rich: … într-un interviu Camelot.

Kerry: [chicoteşte]

Bill: Hmm!

Rich: N-ar fi grozav să avem unul dintre Ei aici?Asta nu se poate. Deci noi nu vom fi neapărat în situaţia de a răspunde satisfăcător la toate întrebările. Iar situaţia poate continua ani în şir, sau chiar generaţii.

Kerry: Mai există şi idea că, dacă privim din perspectiva "lor", indiferent cine ar fi "ei", şi la toate aspectele identităţii lor, ne putem imagina că e ca atunci când vedetele sunt în spatele scenei şi se iau la întrecere cine să iasă primul pe scenă,căci….

Rich: Mm-hm.

Kerry: …dacă ne gândim un pic, de ce ar vrea Andromedanii să-i lase pe Pleiadeeni să iasă primii pe scenă? Poate că se înţeleg, ar fi în regulă, dar nu cred că cei Gri vor fi foarte încântaţi de idee. Apoi, ce-or să zică Reptilienii?

Rich: Corect.

Kerry: Şi dacă unul din acele grupuri vrea să rămână în spatele scenei, iar celălalt grup vrea ca oamenii să ştie de ei, pentru că, de fapt, ei consideră că acel grup este o ameninţare.

Rich: Corect.

Kerry: Ăsta e punctul în care intrăm în toată nebunia asta. Apoi, mai există celălalt aspect, care e că, din câte înţeleg eu, diferite grupări, de exemplu din Forţele Armate, au intrat deja în relaţii cu diferite rase de ET. Deci, avem deja un soi de bătălie ascunsă pentru grupul de Nordici, să zicem.

Rich: Corect.

Kerry: Ei sunt afiliaţi cu Aviaţia. Împotriva Forţelor Terestre...

Rich: Corect.

Kerry: …adică, doar bănuiesc…care sunt aliaţi, posibil, cu un anumit grup de Gri, iar apoi ar exista un alt grup de Gri, care sunt mai mari şi mai înalţi, şi ar putea avea, să zicem, mai la inimă interesul umanităţii, decât alt grup de Gri, şi tot aşa.

Rich: Deci… Mm-hm.

Kerry: Iar genul acesta de discuţii… Nu e ca atunci când publicul n-ar fi auzit de ele.

Rich: Corect.

Kerry: Avem filme despre Extra-Tereştri, cu diferite tipuri de ET. Chiar acum avem serialul "V" la televizor.

Rich: Aşa e.

Kerry: Pentru mine, asta ar fi una din cele mai bune modalităţi posibile în care s-ar putea petrece lucrurile. OK? Pentru că ar fi vorba de un grup, care sunt atât de simpatici, atât de buni… încât n-ar fi grozav să putem păstra pacea?

Rich: Corect.

Kerry: În cartea "Sfârşitul copilăriei" de Arthur C. Clarke, sunt dezbătute toate aceste teme din punctul de vedere al unui om care, cum susţine Richard Hoagland, ştia, de fapt, ce se întâmplă în realitate.

Rich: Da, înţeleg. Păi, tu pui în discuţie un subiect important, şi anume cum va afecta Dezvăluirea aceste alte fiinţe? Un alt lucru firesc, care îmi vine acum în minte este: "Avem planuri de ugenţă care să fie puse în aplicare?" Probabil că da… trebuie să avem, în legătură cu Dezvăluirea; şi ar putea asta însemna o acţiune armată rapidă a unui grup împotriva altora? Ar fi posibil? Adică, ce… Impresia pe care o am uneori from various sources that I have talked to, este că acum, foarte posibil, are loc un război clandestin. John Alexander, recent, a negat cu tărie acest scenariu, dar eu sunt de altă părere.

Kerry: [râde] Corect.

Rich: Dar aşa, dacă există, atunci Dezvăluirea ar avea un efect crucial asupra acelor relaţii şi, da, lucrurile se pot agrava foarte rapid. Singurul motiv pentru care se va întâmpla, oricum, în ciuda tuturor dificultăţilor… Uite, nu e greu de văzut de ce "Stăpânii Lumii" ar spune: "Of! E aşa o harababură! Mai bine păstrăm tăcerea şi menţinem situaţia aşa cum e acum." Nu e greu de înţeles.

Problema, totuşi, e că variabila cea mai mare în toată această ecuaţie, nu e Păstrătorii Secretului şi nu e celelalte fiinţe. Suntem noi! Noi suntem variabila! Noi, ca societate, ca specie, pentru că, uită-te la noi! Suntem în 2011. Nu e 1991 şi nu e 1971. Noi evoluăm, şşşhu, [descrie o curbă exponenţialăcu mâna], aşa.

Kerry: Corect.

Rich: E clar? Cum vom arăta peste 20 de ani? Peste 40 de ani? Dumnezeule! Vom avea o lume în care Inteligenţa Artificială va fi prezentă peste tot şi puternică. Calculatorul tău personal ar putea avea un IQ de 500 or a 1000, din câte ştim. Şi nu-i va trebui cafea dimineaţa la pornire şi nu va avea nevoie de somn. Va putea extrage instantaneu un bit de informaţie din Reţea, bang! [pocneşte din degete] uite-aşa.

Noi înşine am putea avea nano-chipuri implantate, care să ne permită să ne conectăm la reţea. Cum vom fi noi? Apoi, este biotehnologia, în general. Modificările genetice.

În acel scenariu, în acea lume, ei bine… Iată lucrul care mi-a devenit evident: Aceste alte fiinţe… Vedeţi, ei ştiu asta, cu siguranţă. Ei şti că noi vom face un salt drept în lumea lor.

Kerry: Categoric.

Bill: Mmh.

Rich: Şi, prin urmare… Ei trebuie să fie interesaţi de noi în cel mai înalt grad, chiar acum, ştiind asta. Noi vom fi în stare, în cel mult 20 de ani – cred că aşa se va întâmpla – vom avea capacitatea de a detecta, cu precizie, cine sunt ei. Aproape că încep să-mi imaginez cât de nebună va fi lumea peste 20 sau 30 de ani, cu realitatea unei prezenţe ne-umane interacţionând cu noi, cu înţelegere a dimensionalităţii mai mare decât o avem azi, cu capacităţi proprii

mai mari şi cu uneltele noastre, precum calculatoarele, în înţelegerea ei. Va fi o nebunie.

Bill: OK. Dă-mi voie să-ţi pun o întrebare, pe care aş fi vrut să ţi-o pun, dacă ai fi putut răspunde la întrebări după prezentarea ta de ieri.

Rich: Hmm!

Bill: Nu sunt un negativist, şi nu sunt avocatul diavolului din convingere naturală, dar unii oameni care ne privesc ar dori să punem aceste întrebări. Este posibil ca nivelul de complexitate în care am putea pătrunde să fie un alt nivel de înşelăciune? Un fel de versiune la scară macro a Forţelor Armate care spun: "Ştiţi ce? Acele obiecte prăbuşite la Roswell erau, de fapt, nişte machte strict secrete." Lucruri de genul ăsta. Sunt mute feluri în care ar putea avea loc.

Rich: Ai putea fi mai precis? La ce fel de scenariu te referi?

Bill: Da, desigur. OK, bine.

Rich: [îşi curăţă gâtul] [oftează]

Bill: Un… OK.

Dacă aş fi un general de la Pentagon cu intenţii josnice, rele, de a stăpâni, Aş gândi aşa: "Ştiţi ceva? Cel mai bun mod de a dezvălui asta lumii, este pe un fundal de criză, când oamenii sunt atât de panicaţi şi de speriaţi, încât nu vor pune întrebări isteţe. Ei vor fi prea preocupaţi de propria supravieţuire."

Rich: OK.

Bill: Deci am aluneca într-o situaţie de genul Project Blue Beam… [Proiectul Raza Albastră]…

Rich: Corect, înţeleg.

Bill: … unde avem o situaţie de Războiul Lumilor unde avem aceşti ET care coboară şi împuşcă oameni, fie real, fie nu, şi brusc realitatea e dezvăluită, pentru că e pe toate televizoarele, sau avem scene din filmul Independence Day, cu navele acelea uriaşe, fie că sunt reale, fie nu.

Rich: Corect.

Bill: Dar nimeni nu pune aceste întrebări care, în timp de pace, cum se spune, avem libertatea să le punem, pentru că oamenii gândesc: "Doamne! Bine că avem o armată puternică care e capabilă să ne salveze împotriva acestor chestii." Nimeni nu pune întrebări isteţe.

Rich: Bine, uite, noi trăim într-o lume plină de înscenări. Ştim cu toţii despre 11 septembrie. Ştim despre multe alte lucruri. Vă mai amintiţi spaima de Antrax? Vai, n-a fost interesant?

Kerry: [chicoteşte]

Rich: Trăim într-o lume în care suntem minţiţi şi manipulaţi. Deci, în ce priveşte înspăimântarea publicului ca să se poate instaura un stat fascist global, trebuie să fim foarte vigilenţi. Sunt de acord cu asta…

Bill: Iar asta rezolvă şi problema. Rezolvă problema dezvăluirii, vedeţi.

Rich: Păi…

Kerry: Temporar.

Bill: Într-un fel.

Rich: Păi o rezolvă şi nu prea. Adică… Din perspectiva Blue Beam, vreau doar să subliniez că am făcut şi eu nişte investigaţii asupra Proiectului Raza Albastră. S-a prezis că va avea loc un eveniment Blue Beam, dacă mai ţineţi minte, pe 13.10.2010.

Bill: Da, ştiu, aberaţii…

Rich: Da, păi, a fost o aberaţie. Eu am spus asta cu mult înainte.

Kerry: Şi noi.

Bill: Da.

Rich: Bine.

Kerry: [râde]

Bill: [râde]

Rich: Originea teoriei Blue Beam a fost de la un general pe nume Serge Monast şi… M-am uitat pe biografia lui şi am ajuns la concluzia… Teoria asta e o tâmpenie, după părerea mea. El a fost…

Bill: Dar teoria, ca instrument tactic, pare plauzibilă, din punct de vedere militar. Unii oameni ar putea s-o aplice. Sigur.

Rich: Problema e de a interpreta corect toate detaliile. Deci, trebuie să convingi lumea că există o ameninţare din parte unor ET ostili şi că ei sunt pe cale să ne cucerească. Deci, trebuie să scoţi, probabil, nişte documente. Va trebui să-i ajung din urmă pe ET. Vedeţi, o parte a problemei va fi să convingi comunitatea ştiinţifică de existenţa lor. Bine? Indiferent de felul în care produci dezvăluirea, va exista problema de a convinge, să zicem, Academia Naţională de Ştiinţe, care este foarte, foarte… să le spunem "sceptici OZN" ar fi un eufemism…

Kerry: Dar plasarea navelor deasupra marilor oraşe din lumea întreagă, ar pune punct speculaţiilor…

Rich: Care nave?

Kerry: …care sunt aşa de precise.

Bill: Mmh. Dar nici măcar nu va trebui să…

Kerry: Dar ei au nave…Stai un pic…

Rich: Dar nişte holograme convingătoare n-ar face treaba, în cele din urmă?

Bill: Nu. N-ai lăsa…

Kerry: Noi credem că ei au nava. OK. Deci, noi ştim că ei pot călători supra-luminic.

Rich: Mm-hm.

Kerry: Ştim că ei au triunghiurile negre. Noi ştim că unele din aceste OZN-uri pe care le văd oamenii, aparţin armatei.

Rich: Corect.

Kerry: Sunt ale noastre. Mă rog, ce-o fi "noastre".

Rich: Corect, da.

Kerry: Deci, uite, ei nici măcar nu au nevoie de holograme. Pot face o combinaţie. Sunt de acord cu tine, eu întotdeauna am spus asta. De fapt, dacă ei încearcă un scenariu de invazie de tip Project Blue Beam cu nava pe care o au şi câteva holograme, etc., etc.

Rich: Mm-hm.

Kerry: ……aşa încât, cei reali vor avea ceva de spus în acel scenariu, penru că vor spune: "Staţi aşa, băieţi, noi suntem reali…"

Rich: Exact.

Kerry: Şi o să coborâm, căci noi avem, de fapt, un alt mesaj, un contra-mesaj.

Rich: Toate astea sunt afirmate… Se bazează pe faptul că aceste alte fiinţe nu vor schiţa niciun gest.

Kerry: Corect.

Rich: Asta e impresia mea. Iar asta implică un risc enorm. [îşi curăţă gâtul]

Kerry: Pentru că ei sunt atât de implicaţi chiar acum, adică, dacă noi… Suntem în acest sector unde avem dezvăluirea şi avem mereu martori care au contacte, nu numai oameni ca noi, dar posibil ca tine. Desigur, mulţi oameni care participă la aceste conferinţe şi mulţi care nu. Oameni care ne scriu în fiecare zi. Primesc e-mail-uri.

Rich: Mm-hm.

Kerry: Tot felul de poveşti. Nu-ţi vine să crezi. Este uimitor. Ieri a venit la mine o femeie din Puerto Rico, şi mi-a spus că are un "copil de cristal" şi că noi i-am salvat viaţa datorită unui interviu pe care l-am făcut, deoarece copilul

a putut vedea cum noi dovedim pe ecran, ce vedea el în viaţa reală, iar el avea probleme trăind în genul ăla de paradigmă oficială, în care lumea despre care vorbim noi nu există.

Rich: OK.

Kerry: Vreau să spun că, astea sunt datele cu care ne confruntăm. Avem de-a facem cu ET care, de fapt… sunt amestecaţi nu numai cu armata, dar şi cu noi…Sunt amestecaţi printre noi…

Rich: Corect, da. Mm-hm.

Kerry: …în multe cazuri e mult mai discret în multe feluri, chiar decât ce înţelegem noi de la armată, pentru că aflăm că ei… Dan Burisch spune că el lucrează umăr-la-umăr cu ei. Şi-l mai avem pe Henry Deacon care spune acelaşi lucru. Îl avem pe Bob Dean care spun că Ei se plimbă pe holurile Pentagonului.

Bill: Pentru ET, cel mai facil mod de a influenţa societatea noastră, oricare le-ar fi intenţiile, oricât de multe grupuri diferite ar fi implicate, este de a se încarna ca şi noi şi apoi să participe din interior.

Rich: Cred că… de fapt, cred că chiar asta se întâmplă.

Kerry: Ei bine, se întâmplă şi asta.

Rich: Dacă oricare dintre noi ar fi fost un ET cu înfăţişare ne-umană şi am fi fost interesaţi de această societate de jos, de aici, şi am fi dorit s-o influenţăm, ei bine, ori am fi dorit să ne punem oamenii… să-i facem să lucreze pentru noi, ori am fi creat proprii noştri oameni, ori am fi încercat cumva să infiltrăm acea societate şi s-o dirijăm, astfel încât, atunci când ajunge la stadiul în care ar putea să ne pună probleme reale, să fim în poziţii de unde s-o putem influenţa. Trebuie să avem controlul asupra ei.

Kerry: Trebuie să ai propria ta echipă la sol.

Rich: Corect, exact.

Bill: Ai o întreagă ceată de adormiţi. Vorbim despre…

Rich: Cred că asta este, categoric, o posibilitate reală.

Kerry: Categoric.

Rich: Descifrarea unei astfel de situaţii va foarte dificilă. Ce-am încercat eu să fac scriind această carte, à propos, a fost să arăt că, da, este posibil ca unul din aceste scenarii foarte rele să aibă loc. N-am încercat să evit niunul din ele. Dar am vrut să… Vedeţi, am vrut să arăt că este posibil să vedem că există o cale mai bună, că există o posibilitate mai bună pentru specia noastră şi societatea noastră.

Cu alte cuvinte, hai să privim consecinţele politice ale procesului de dezvăluire. Ar putea fi un stat fascist, poliţienesc. Chiar acum e o bătălie în lume pe acest subiect. O ştim cu toţii. Acea bătălie se va amplifica, cred, după dezvăluire, dar nu trebuie să meargă totul într-o singură direcţie. Vedem asta acum, în acţiunile poporului arab din Orientul Mijlociu. Putem vedea că acea schimbare are loc foarte rapid. [pocneşte din degete].

Bill: Mm-hm.

Rich: Şi că mai există încă pe lume conceptul de "puterea poporului".

Bill: Mmh.

Kerry: Mm-hm.

Rich: Ar putea fi eliminat. Chiar acum, în Egipt, armata îi ciomăgeşte pe protestatari, deci nu e clar încotro se îndreaptă lucrurile.

Kerry: Corect.

Rich: Dar revoluţia aceea nu s-a încheiat.

Kerry: Oh. Categoric.

Rich: Deci, în lumea post-dezvăluire, care vor fi problemele? Să zicem că eşti Preşedintele. Este posibil ca acea persoană, în ciuda faptului că a fost adusă la putere de către grupul de elite Bilderberg, Illuminati. OK? "Pşşuu!" Cocoţat la Casa Albă. E posibil ca acel individ să aibă un moment unde el sau ea stă jos şi decide...

Avem aici posibilitatea unui fapt cu adevărat pozitiv, în care el sau ea ar vrea să accepte (a) grupul separatist

clandestin, finanţat din bani negri, care a dirijat asta. Cu siguranţă vor fi anumite presiuni politice în acest sens, cred eu. Mie mi se pare că oamenii vor dori instantaneu să afle cum de a fost posibilă menţinerea unui astfel de secret.

Structura secreto-craţiei, doar dacă nu se instaurează un stat fascist, bum! ca o cortină grea, vor fi multe discuţii despre această structură secretă şi vor fi mulţi oameni furioşi.

Kerry: Aşa e.

Rich: Iar un preşedinte sau orice conducător va trebui să se ocupe de asta. Şi, doar dacă nu începe să-i împuşte pe toţi simultan, va trebui să fie o cale politică… de a rezolva problema, deci vor fi, foarte posibil, nişte investigaţii serioase, adânci, deschise publicului, iar Preşedintele va avea o şansă, cred, să ia o decizie foarte curajoasă şi să preia controlul, în Statele Unite,asupra sistemului guvernamental, distanţîndu-se de aceste grupuri clandestine, finanţate cu bani negri, să afle unde sunt ei, unde sunt banii, care le este programul, simultan cu ducerea unei alte bătălii. Iar această altă bătălie va fi să coordoneze internaţional, global – mi-ar plăcea să văd – un proces deschis de cooperare, care să permită naţiunilor lumii să treacă: (a) paşnic, la o nouă formă de energie, o lume post-petrolieră şi apoi (b) să găsească un mod de colaborare care să satisfacă pretenţiile impuse de aceste alte fiinţe, cu intenţii pozitive sau negative. Îmi dau seama că [chicoteşte] asta e foarte solicitant.

Kerry: [chicoteşte]

Rich: Îmi dau seama că asta sună atât de idealist, la graniţele utopiei. Poate că asta şi este.

Bill: Asta presupune ca Preşedintele să facă anunţul.

Rich: Într-adevăr, implică asta. Preşedintele… nu avem niciun motiv să credem că un preşedinte chiar va face asta.

Kerry: Păi…

Rich: Preşedintele ar putea doar să-şi urmeze stăpânii – corporaţiile internaţionale – şi să spună: "Nu aşa se vor petrece lucrurile." Dar – ultimul lucru pe care vreau totuşi să-l spun – este că vocea locuitorilor planetei Pământ s-ar putea să nu fie atât de uşor de supus.Bine?

Bill: Mmh.

Kerry: Sigur.

Rich: Vedem asta chiar acum, în diferite părţi ale lumii şi la fel s-ar putea întâmpla după dezvăluire.

Bill: Susţin idea.

Kerry: Bine, cred că nu trebuie să uitaţi, totuşi, că dezvăluirea, ceea ce noi numim "dezvăluire" care are loc acum, după cum spune Bob Dean, noi de fapt… am tot făcut-o în ultimii 20 de ani, dacă vreţi în diferite moduri – filme, cărţi…

Rich: OK.

Kerry: …interviurile noastre. OK? Poţi să conteşti, dacă vrei. Şi este, de fapt…

Rich: Eu am un puncte de vedere uşor diferit, dar continuă.

Kerry: OK, da. Dar tot este un început. Deci, în acel moment, poţi spune, pe bune, că… de asemenea… noi nu suntem doar un sistem închis, noi, Pământul, cu câţiva vizitatori diferiţi, să spunem aşa, care-şi bagă degetele în oală aici. Noi intrăm, de fapt, ca Sistem Solar, într-o comunitate galactică, dar avem, de asemene, dacă asculţi ce spune Paul LaViolette, şi vezi ce se întâmplă, cu dinamica schimbărilor din Soare şi că un val de energie se îndreaptă spre noi, că unul din martorii noştri, Jake Simpson, a spus că, folosind viteze supraluminice, ei au trimis o navă dincolo de marginea sistemului solar şi au văzut, efectiv, această undă venind spre noi.OK?

Rich: În regulă.

Kerry: Asta a fost cu câţiva ani în urmă. Deci, acum putem presupune că mai are un pic şi ajunge aici. Schimbările de pe toate planetele din sistemul nostru solar sunt bine probate acum de către Hoagland şi Wilcock şi alte persoane, dpdv ştiinţific. Deci, când privim acele schimbări…

Rich: Dacă-mi dai voie, eu nu sunt… E totul în cifre, e-n regulă…

Kerry: Sigur.

Rich: …şi dacă datele sunt măsurabile ştiinţific şi confirmate, asta înseamnă ceva.

Kerry: Categoric. Deci, posibil să fie un nou corp ceresc, care vine în sistemul solar simultan cu toate aceste schimbări. Deci, aici pe Pământ, avem tot tumultul acesta, în pragul revoluţiei, ceea ce eu numesc o "revoluţie în conştiinţe" care are loc la nivelul maselor, simultan cu toate aceste lucruri ajutătoare, care au loc, în oarecare măsură, în favoarea sau împotriva schimbărilor Pământului, lucruri care sunt făcute intenţionat, dacă războiul este purtat de armata noastră, folosind HAARP, etc. Sunt multe probe care susţin asta.

Rich: Mm-hm.

Kerry: Deci, acel scenariu nu e… nu e ceva simplu, de genul… avem Preşedintele, care priveşte terenul de joc şi zice: "Staţi aşa! Opriţi-vă acolo." şi "Hai să discutăm despre asta." De fapt, s-ar putea să nu fie atât simplu de conturat. Şi s-ar putea să ne uităm, de asemenea… pentru că, în ce priveşte structura puterii, nu e Preşedintele, evident, sunt grupuri precum, posibil, Scion, care e noul nume al MJ12 pentru ei înşişi, după cum se pare, apoi City of London, care este, poate chiar mai sus, şi diferite părţi derivate. Apoi este agenda Anunnaki dacă vrei s-o scoţi în prim-plan, care spune că există Anunnaki care sunt operaţionali aici pe planetă, în acest moment, şi că ei sunt încă la butoane şi că…

Rich: Înţeleg ce vrei să spui.

Kerry: Dominaţia lor ar putea fi… Se poate ca dominaţia lor să fie pusă sub semnul întrebării şi nu Preşedintele Obama sau…

Rich: [oftează] Voi reţine ideea, evident, că există entităţi dincolo de asta, dar…

Kerry: OK.

[cameraman]: …să schimb casetele…

****

Rich: [oftează] Bine, sunt de acord cu opinia ta cu tot ce-ai spus despre puterile din spatele tronului, să spunem aşa, dar tot susţin că, în biroul preşedinţei SUA, mai sunt încă puteri legale, pe care le are acest om, care-i permit să schimbe situaţia. Bine?

Kerry: Sigur.

Rich: Oficial, în lumea noastră, biroul Preşedintelui are o putere substanţială. Problema e, ştim cu toţii, că acea putere a fost diminuată de tot felul de factori din jurul ei. Asta nu înseamnă că o astfel de putere nu poate fi recâştigată. Acesta e lucrul pe care aş vrea să-l văd într-o lume post-dezvăluire. Eu nu spun că chiar se va întâmpla.

Bill: Ultima persoană care a încercat aşa ceva ar putea să fi fost Kennedy.

Rich: Cred că da.

Kerry: Sunt întru totul de acord.

Rich: Cred că toţii suntem de acord că John F. Kennedy a fost…

Kerry: Da.

Rich: …a fost scos din joc din acel motiv, că era o problemă reală pentru acei oameni. Dar asta nu înseamnă că un lider viitor nu va avea un moment de curaj…

Bill: Mmh.

Rich: …şi un moment de discernământ să ia o decizie să spună: "Hai să facem lucrurile aşa cum trebuie. Hai să facem asta pentru binele omenirii." De ce să eliminăm asta din ecuaţie, în special dacă e o largă mişcare globală printre oameni ca să facem asta.

Bill: Da.

Kerry: Cred că subiectul pe care l-am omis aici sunt Pălăriile Albe, pentru că, ceea ce ar facilita o astfel de mutare din partea unui preşedinte sau chiar a unui mic grup din cadrul complexului militar-industrial, dacă vreţi.

Rich: Mm-hm.

Kerry: Există Pălării Albe.

Rich: Categoric, categoric.

Kerry: Iar eu sunt în legătură cu unii din aceşi oameni, în momentul de faţă.

Rich: Da, da.

Kerry: Iar ei sunt foarte preocupaţi să ţină Statele Unite în funcţiune, ceva care, din informaţiile noastre, este că… se pare că facţiunea Rothschild ar cam dori să le vadă demontate, astfel încât să intre sub dominaţia lor şi să devină, în fond, parte a Noii Ordini Mondiale…

Rich: Mm-hm.

Kerry: …ca un guvern unic, mondial, da? Deci poţi avea Statele Unite, cu toată puterea lor, stând deoparte ca o… pe cont propriu, conducând sau încercând să conducă treburile în lume, când de fapt ar trebui să fie parte a unei echipe. Corect?

Rich: Păi, în linii mari, cred că SUA au fost aduse în această situaţie. Ar trebui să…

Kerry: Dar Pălăriile Albe arată că ei încă mai au ceva pentru care merită să lupte.

Rich: Da, sigur, sigur.

Kerry: Asta nu e rezolvată. Vreau să spun că acela e grupul care sprijină ce spuneai tu.

Rich: Da, cred că da. Este…

Kerry: …Preşedintele nostru acţionând într-un anume fel pentru că el n-o să facă treaba de unul singur. Trebuie să aibă pe cineva în spatelel lui.

Rich: Treaba e, aşa cum o văd eu… iar eu o văd, poate ca şi voi, e că sunt două părţi în această bătălie… sunt multe părţi [chicoteşte] în această bătălie, dar sunt… nu e totul… puterea nu e totdeauna toată de o singură parte a gardului.

Bill: Mmh.

Rich: Că noi… aceia dintre noi care luptă de partea dreptăţii aici, avem şi noi nişte resurse şi trebuie să ne amintim asta. Deznădejdea, sigur nu e o atitudine bună şi nu e nici precisă.

Bill: Asta spunem şi noi…

Kerry: De acord. Categoric.

Bill: …de fiecare dată când vorbim cu Jordan Maxwell, care a avut momente dificile şi, din când în când spune: "Ştiţi ceva? Totul e pierdut." Iar eu spun: "Nu, nu e totul pierdut." Altfel n-ai mai putea să vorbeşti aşa." [ia priveşte un pic.]

Rich: Uite. Specia umană a trecut prin multe suişuri şi coborâşuri. Multe coborâşuri. Am avut tot felul de crize de-a lungul istoriei. Foamete, datorii, nedreptate, prăbuşiri de imperii, invazii barbare, de toate. Bine? Şi am reuşit cumva să mergem mai departe. Cred că n-o să începem să murim după dezvăluire. O să continuăm să trăim şi, chiar dacă ne-ar trebui secole ca să ne revenim, ne vom reveni. Nu cred că vom pleca.

Vom fi foarte diferiţi în viitor. Probabil că vom fi de nerecunoscut faţă de cum suntem acum, în viitor, tot aşa cu acum suntem de nerecunoscut, să zicem, faţă de epoca lui Thomas Jefferson. Vă puteţi imagina? Cred că diferenţele vor fi chiar şi mai mari. Deci… Ce suntem noi, tu ai zis că suntem ca o "punte", Kerry.

Kerry: Mm-hm.

Rich: Noi suntem o punte în această lume, între elite şi publicul larg. Dar mai suntem şi o punte spre viitor…

Kerry: Yes.

Rich: …în punctul unde suntem acum. Suntem la un punct între vechea umanitate, vechea civillizaţie şi ceva care vine în faţa noastră. Iar unul din aspectele importante pe care acea lume din viitor le va avea este recunoaşterea deschisă că există alte fiinţe inteligente care influenţează lumea asta…

Bill: Mm-hm.

Rich: … în bine sau în rău.

Kerry: Mm-hm.

Rich: Şi va trebui să ne ocupăm de asta, într-un fel sau altul.

Kerry: Da.

Rich: Iar generaţiile viitoare vor creşte cu conştiinţa acestei realităţi. Şi vă garantez că ei vor vor privi această problemă foarte diferit, sunt sigur, faţă de cum o privim noi acum.

Kerry: Mm-hm.

Bill: Ai senzaţia că rolul tău personal este să facilitezi şi să optimizezi acea tranziţie, acel proces inevitabil? Asta faci tu acum?

Rich: Ei bine, [oftează] da, mi-am pus şi eu întrebarea asta. Cred că e un mod drăguţ de a spune. Într-o formulă mai simplă, cred că rolul meu este doar să aflu şi să comunic, cât mai responsabil posibil. Aflu ce pot să aflu. Încerc să livrez o părere cât mai raţională asupra acestui proces, la bine sau la rău.

Bill: Dar tu eşti mai mult decât doar un istoric academic, nu-i aşa?

Rich: Am încetat să mai fiu academician cu mulţi ani în urmă.

Bill: [râde cu blândeţe]

Rich: Am rămas cu formaţia academică, dar sunt un cercetător independent. Cred că ăsta e cel mai bun mod de a privi lucrurile.

Bill: Mmh.

Rich: Şi… da, uite. Sunt de acord. Cred că ceea ce mi-ar plăcea să fiu, în adâncul inimii mele, este cineva care poate ajuta cu adevărat şi să facă lumea mai bună şi nu mai rea, şi să ne ducă spre un loc cât mai bun în viitor.

Bill: Una din echipele de moaşe ale naşterii unei lumi noi.

Rich: Îmi place cum sună asta. Da.

Kerry: Da. Categoric. Cred că suntem o echipă, dacă vrei.

Rich: Corect.

Kerry: Şi cred că mai este potenţialul pentru o viziune pozitivă, aşa cum spui tu, asupra viitorului, care implică această revoluţie în conştiinţă care are loc pe planetă…

Rich: Mm-hm.

Kerry: ……şi cred că, în ciuda modului în care e folosit şi cum va continua să fie folosit, acest val care loveşte acum Orientul Mijlociu şi diferite ţări…care…

Rich: [râgâie] [oftează]

Kerry: … pentru că am călătorit acolo, pentru că am fost recent acolo şi am luat contact cu populaţia locală…

Rich: Aha. Mm-hm.

Kerry: …pot să-ţi spun că, la faţa locului, astea sunt în inimile şi minţile oamenilor… peste tot în lume. Astea nu mai sunt doar lovituri de stat orchestrate de CIA.

Rich: Corect.

Kerry: Sunt reale.

Bill: Sunt reale.

Rich: Da.

Kerry: Şi e la fel de real…

Rich: Şi mie mi se pare la fel.

Bill: Corect.

Rich: Categoric.

Kerry: …pe străzile din Egipt, ca şi în Iordania, etc. Iar noi călătorim permanent, cum faci şi tu adesea.

Rich: Mm-hm.

Kerry: Şi trebuie să spun că sunt sigură de asta.

Rich: Da.

Kerry: Acum, simultan, va fi un efort de a deforma aceste lucruri, la fel cum s-a întâmplat cu Wikileaks, de exemplu, spunând că el e plătit de unul sau altul, etc.

Rich: Oh, da! Da, da. Sigur.

Kerry: Dar informaţia iese la lumină.

Rich: Exact.

Kerry: Până la urmă, adevărul iese la suprafaţă, încet dar sigur, iar ăsta e, cu adevărat, valul în spatele căruia ne aflăm cu toţii, în opinia mea. Şi vreau să spun că, la un moment dat – poate că se întâmplă chiar acum – Încep să cred că… hai să-i numim "elita la putere", sau… mă rog, oricine ar fi ei, încep să se întoarcă spre noi ca să devenim un fel de… nu numai puntea, dar şi mijloc de comunicare între ei şi mase. Şi că…

Bill: Când spui "noi", spui "noi toţi"?

Kerry: Da, dar…

Bill: Este asta…? Mmh.

Kerry: …vreau să spun că, "noi" în sensul… Adică nu "noi" Camelot.

Bill: Presa alternativă.

Kerry: Adică "noi" ca şi… da.

Bill: Mmh.

Kerry: Cei care am acceptat poziţia ingrată mai devreme… cam aşa ceva, fiind avangarda, fiind în linia întâi a unora din schimbări şi… şi voinţa de a ne menţine acolo.

Rich: Well…

Kerry: În acelaşi timp, noi putem, de fapt, furniza… Cred că e un dialog care ar putea începe, dacă vrei.

Rich: Mai e un mod de a privi astea, pentru că… eu… vorbin numai pentru mine, îţi pot spune, nimeni nu m-a încurajat vreodată să aleg acest drum pe care l-am ales. E ceva ce am făcut pe cont propriu. N-am primit niciodată încurajări de la clica Rockefeller sau Rothschild.

Kerry: [râde] Ştiu că nu!

Rich: Pur şi simplu nu s-a întâmplat.

Kerry: Da.

Rich: Se poate spune că ei au tolerat această existenţă şi că mi-au permis s-o fac. OK. Dar ce cred eu că se întâmplă de fapt – şi asta mă duce la un punct anterior – l-ai menţionat pe Bob Dean mai devreme, iar eu îl iubesc şi îl respect pe Bob. Îl admir foarte mult. Dar e o opinie larg răspândită că Bob susţine – iar eu nu cred că sunt de acord, că această elită promovează un fel de deschidere spre această realitate prin cultura populară şi prin presa populară. Eu nu neglijez acest aspect…

Bill: Hmm!

Rich: ……dar ce văd eu, de fapt, este, această schimbare vine de jos în sus, iar acei oameni care sunt implicaţi în presă văd, pe zi ce trece, că ăsta e subiectul care îi interesează pe oameni iar ei răspund la acea tendinţă. Asta cred eu că se întâmplă, de fapt. Şi, din nou, hai să privim Wikileaks ca şi fenomen. Wikileaks este posibil datorită erei internetului. Similar, aceste schimbări radicale pe care le vedem… aproape fiecare lucru îl vedem, sincer, în opinia mea, are loc datorită existenţei internetului. Ce am trăit noi referitor la posibilităţile de comunicare… este exponenţial mai mare decât orice era posibil înainte de 1990. Iar asta conduce la scimbări în conştiinţă. Dintr-o dată, noi putem toţi să vorbim unul cu altul…

Kerry: Aşa e.

Rich: …în jurul lumii. Iar asta produce schimbarea. Iar tipii din vârf, cred, s-au străduit, într-un fel, să ţină situaţia sub control. Cred că ei continuă să încerce să menţină controlul. Unii dintre ei poate că au hotărât,pentru oameni ca noi care încearcă să disemineze adevărul, ei s-ar putea să gândească, "Da, e posibil ca noi să-i lăsăm să-şi facă treaba, deoarece, în cele din urmă, este necesar."[chicoteşte] Dar vă pot spune, din partea mea, că n-am primit niciun fel de încurajare activă, sau bani, ceea ce ar fi fost…

Kerry: Nu. De fapt, n-am vrut să sugerez asta.

Rich: OK? Pentru orice de genul ăsta. Da.

Kerry: Dar înţeleg unde baţi.

Rich: Corect.

Kerry: Noi am avut vieţile ameninţate. Deci, orice, numai încurajare nu…

Rich: Da. Aşa-i. Exact.

Kerry: …cel puţin din punctul nostru de vedere. Dar ce spun eu aici e că, eu cred… ceea ce simt eu, e că tendinţa se va schimba. De asemenea, ce s-a întâmplat cu presa, de exemplu cu Spielberg şi aşa mai departe, există dovezi că aceşti oameni au fost abordaţi de către cei ce sunt la putere ca să le dirijeze mesajul, să-i încurajeze să meargă pe anumite direcţii, care le erau pe plac. Vorbesc despre presa oficială importantă. Ei nu ne încurajează.

Rich: OK. În cazul lui Spielberg… Adică, m-am gândit la asta. Iar întrebarea mea ar fi, simplu: "Care e mesajul acestui om?" Dacă te uiţi la filmele pe care le-a făcut, el e peste tot, acoperă tot spectrul. L-a avut pe E.T., "Extra Terrestrul" (1982). A avut "Întâlnire de gradul trei"(1977), mesaj pozitiv, cu ET fericiţi. A avut serialul TV "Taken" (2002) – murdar. A avut "Războiul Lumilor"(2005) – chiar şi mai murdar.

Kerry: Aşa e.

Rich: Deci, dacă e vreun mesaj pe care tipul ăsta l-ar transmite, care e acel mesaj? Bine? Altul decât să spună că există ET aici. Mare scofală!Bine?

Kerry: Dar asta s-ar putea să facă parte din ea. Adică, tu ştii că… Adică, uite. Ei nu fac nimic, dar…

Rich: Nu e mai mult…? N-ar fi posibil, totuşi…?

Kerry: ……cu ceva pozitiv, cu ceva negativ. În fond, aşa gestionează ei mesajul.

Rich: N-ar fi posibil, totuşi, Kerry…?

Kerry: Ei vor să menţină confuzia.

Rich: N-ar fi posibil, totuşi, ca Spielberg să fie un tip care e sincer interesat de acest subiect, şi explorează diferite faţete ale sale, aşa cum ar fi făcut orice persoană inteligentă, pe parcursul a 30 de ani? Eu nu spun că nu are nicio relaţie aici. Dar, când priveşti la Hollywood… Hai să ne uităm la ceva din istorie, precum Comisia Robertson din 1953. Asta era o comisie a CIA. Şi era cât se poate de clar pentru acei tipi, că ei vor trebui să lucreze cu Hollywood, printre alte agenţii, ca să ghideze opinia publică despre OZN-uri, dar cu ce scop? Ca să demitizeze şi să discrediteze.

Kerry: Corect. Corect.

Rich: Asta aveau de făcut. Să invalideze tot acest subiect. Şi există dovezi că, Comisia Robertson a fost operaţională în anii '50s şi '60s, chiar şi după… Deci, ceea ce sugerezi tu acum, este că acea situaţie s-a schimbat, ca să transmită alt mesaj, şi anume să obişnuiască publicul cu realitatea ET. Cred că e posibil. Dar nu prea văd dovezi palpabile în sprijinul acestei teorii.

Kerry: OK. Ei bine, eu cred că dovezile palpabile sunt peste tot. Adică, eu cred că fiecare film pe are îl vedem… Iar eu sunt turbată după SF, deci le văd peste tot. Mesajele există.

Rich: Da, dar nu e la fel deposibil ca ei să răspundă unui interes public evident pentru acest subiect?

Bill: Hmmh. [Ambele…]

Kerry: Dar sunt amândouă, nu vezi? Sunt amândouă.

Rich: Da.

Bill: Da. [Este…]

Kerry: Cu alte cuvinte, oamenii au… E acelaşi lucru care se întâmplă în Egipt cu revoluţia.

Bill: Sunt amândouă, de sus până jos şi de jos până sus.

Rich: Da. Da.

Kerry: Locul era ca o cutie de iască. Oamenii voiau libertate.

Rich: Corect.

Kerry: E acolo. E real. E acelaşi lucru cu înţelegerea că… aceşti oameni care scriu scenarii pentru filme…

Rich: Corect.

Kerry: Sunt pasionaţi de subiet.

Rich: Categoric.

Bill: Mmh.

Kerry: OK? E o pasiune reală. OK? Dar nu poţi ignora faptul că, Stăpânii Lumii, în acest... Controlul mental e o parte imensă din ceea ce se întâmplă acum, cu privire la puterile pe care le au.

Rich: Păi, da. De fapt, eu sunt… Adică, nici n-ar trebui să discut prea aprins tema asta, pentru că sunt de acord că… Dacă avem şedinţele anuale Bilderberg, evident că, unul din lucrurile pe care vor vrea să le facă…

Kerry: [chicoteşte]

Rich: …este să se întrebe: "Cum manevrăm opinia publică aici, acolo şi dincolo?"

Bill: Mm-hm.

Rich: Deci se vor gândi la ce au de făcut…

Kerry: Vor s-o dirijeze.

Rich: Asta vor dori.

Kerry: Acum, cât de buni sunt ei la dirijat, e o altă chestiune.Şi aş îndrăzni să afirm…

Rich: Da. Foarte bine spus.

Kerry: …că internetul a făcut posibil ca ei să n-o poată dirija precum ar fi vrut.

Rich: Categoric.

Kerry: Cu alte cuvinte, sunt total de acord cu tine la acest aspect.

Rich: Da.

Kerry: Cred că internetul le-a permis să ne supravegheze complet.

Rich: Corect.

Kerry: Dar în acelaşi timp, ne-a dat nouă puteri incredibie, pentru că, aşa cum spui tu, putem vorbi unii cu alţii în toată lumea…

Rich: Categoric. [oftează]

Kerry: …şi să răspândim informaţiile peste tot.

Rich: Exactly.

Kerry: Iar puterea din spatele informaţiei, în esenţă, adevărul, când e conţinut în informaţii, e ca o scânteie care iese şi se răspândeşte în jurul globului.

Rich: Da. Da.

Kerry: Şi devine foc în inimile oamenilor.OK? Ca să mă exprim poetic.

Rich: Îmi place expresia, da.

Kerry: [chicoteşte] Aş spune că viitorul e larg deschis. Cred că Stăpânii Lumii, indiferent de conexiunile lor cu ET, chiar…

Rich: Mm-hm.

Kerry: …sunt pe deplin conştienţi că îşi pierd influenţa pe zi ce trece, şi e ca un cazan care a început să dea în clocot. Cred că se agaţă de orice pai, ca să încerce s-o recâştige,dar eu nu cred că vor mai fi în stare vreodată. Pe asta ne bizuim noi, pentru că…

Rich: Da.

Kerry: …noi asta facem.

Rich: Corect.

Kerry: Încercăm să trezim oamenii. Şi, doar faptul de a se fi trezit, îl face pe fiecare om să vrea să se conecteze cu lumea întreagă.

Rich: Da. M-ai făcut să-mi amintesc ce voiam să spun. Deci, merci.

Kerry: [chicoteşte]

Rich: Este vorba de întregul concept de "Conştiinţă". À propos, când am vorbit la Conferinţa Treaz şi Conştient din 2009, mi-a plăcut acel titlu. Şi am preţuit întotdeauna… motto-ul din e-mail-urile tale, "Trezeşte-i pe visători." Bine?

Kerry: Aha.

Rich: Pentru că şi eu simt că, cei mai mulţi dintre noi, mai mult sau mai puţin, trecem prin viaţă ca nişte somnambuli. Şi zbaterea noastră permanentă este să ne trezim, să devenim conştienţi de tot ce se întâmplă în jurul nostru şi în interiorul nostru. Când mă uit la lumea din jurul meu – nu doar alţi cercetători sau părţi interesate de acest subiect, care sunt mult mai conştienţi decât omul obişnuit – dar există mulţi oameni care nu sunt treji. Şi mă întreb: "Ce-ar putea trezi întreaga noastă specie?" Este presa noastră oficială? Nu. Este sistemul nostru politic? Nu chiar.Este sistemul nostru educaţional? Mă îndoiesc. Deci nu există nicio structură organizaţională, pe bune, care să ne aducă la acel stadiu. Dar sunt vreo două lucruri care ar putea face asta. Şocul aflării că există fiinţe ET care interacţionează cu noi va face 6-7 miliarde de oameni să stea şi să privească şi să-şi pună o întrebare simplă: "Mi-am irosit viaţa?"

Kerry: [râde]

Rich: Pentru că o să fie…

Kerry: Categoric.

Rich: …dovezi… foarte clar că există alte fiinţe, care operează la un nivel diferit de conştiinţă, decât operăm noi. Iar oamenii îşi vor da seama… "La naiba! Trebuie să-mi… Am acum ocazia de a-mi regândi întreaga viziune, întreaga viaţă." Şi asta e o şansă pentru omenire de a progresa către un nivel cu adevărat mai ridicat al conştiinţei, de a înţelege ce suntem noi şi care ne e locul în univers.Şi acesta ar putea fi lucrul suprem de care avem absolută nevoie.

Kerry: Categoric. Cred că şi acest… Posibilitatea energiei gratuite care ni se deschide, faptul că oamenii nu vor mai… trăi de azi pe mâine…

Rich: Ei bine, ăsta e un lucru crucial!

Kerry: …la nivel de subzistenţă.

Bill: Hmmh.

Rich: Corect.

Kerry: Asta va schimba totul. Pentru că nu trebuie să mori de foame…

Rich: Total de acord.

Kerry: …şi nu trebuie să munceşti…

Rich: Corect.

Kerry: …8 ore pe zi ca să te întreţii, să plăteşti facturile, etc. etc.

Rich: Corect.

Kerry: Dacă ar exista un alt mod de organizare a societăţii, care să survină…

Rich: Corect.

Kerry: …atunci, e larg deschis.

Rich: Exact. Întreaga paradigmă a existenţei umane anterioare, acum se schimbă. Motivul pentru aproape toate războaiele din istoria umanităţii, la care mă pot gândi, are de-a face, în mod fundamental, cu stăpânirea resurselor, a bogăţiei care vine din pământ. Şi dacă asta va fi pusă în dezbatere, într-o situaţie de energie gratuită, sau ieftină şi la îndemână, ar mai fi loc de război? Adică, astea ar putea fi doar vise, dar eu cred că, în multe feluri, după câteva decenii, am putea să înţelegem că motivele pe care le aveam în trecut pentru război, nu mai există. Acum, desigur, între timp, vom avea problema practică a armatelor pe care le avem peste tot în lume şi ce să facem cu ele, va fi o problemă.

Kerry: Mm-hm.

Rich: Le laşi la vatră, pur şi simplu, sau le transformi în forţe de poliţie cu care să susţii un stat poliţienesc global?

Kerry: [tuşeşte]

Bill: Păi, ele sunt foarte puternice şi eficiente…

Kerry: [tuşeşte] Scuze.

Bill: Mm-hm.

Rich: Mmh.

Bill: Ele sunt maşini logistice foarte puternice şi eficiente, pentru orice scop posibil. Nu trebuie să fie ofensive şi militare.

Rich: Nu. Categoric, categoric. Deci, din nou, e un joc larg deschis, iar eu nu ştiu, mai mult decât omul de pe stradă, cum vor evolua lucrurile. Ar putea fi o situaţie minunată pentruumanitate şi pentru cosmos, în general, sau ar putea fi ceva întunecat. Dar chiar dacă este ceva foarte întunecat eu sunt sceptic în a afirma că va fi întunecat pe veci. Nimic nu durează veşnic. Schimbarea e ceva care se întâmplă mereu, şi mi se pare că, chiar de-ar fi să fie o mie de ani, ei bine, o să fie o mie de ani, dar tot se va schimba după aia. Nu am motive să cred că, chiar şi cel mai rău rezultat pe termen scurt, va ţine, obligatoriu, o veşnicie.

Bill: Iată o întrebare cu care să te provoc. Dacă slobozeşti toată informaţia pe care o ai…

Rich: Mm-hm.

Bill: …abia pot să-mi imaginez teancurile şi gigabiţii de date pe care le-ai strâns în ultimii câţiva ani, ce-ţi spune intuiţia că ne aşteapă în următorii câţiva ani?

Rich: Ne aşteaptă o situaţie nasoală, ca să fiu sincer cu voi. Cred că avem… Cred că umanitatea, în acest moment, este evenimentul cel mai interesant din această parte a galaxiei. Suntem pe punctul de a ne trezi cu adevărat. Suntem pe punctul de a face un salt drept în lumea acestor alte entităţi. Ei n-o vor putea opri. Deci, oricine ar fi aici acum privindu-ne şi cercetând lumea noastră. Şi, foart probabil, poziţionându-se astfel încât să obţină maximum din saltul nostru. Nu sunt de părere că toate aceste alte fiinţe, care pot călători între dimensiuni şi stele, sunt, neapărat, evoluate spiritual.

Bill: Mmh.

Rich: Cred că unele sunt, de fapt, dar unele nu prea par a fi. Deci, avem de-a face cu o multitudine de interese. Prin urmare, urmează să asistăm la un botez de foc în următoarele decenii. Noi şi următoarele câteva generaţii după noi, ne vom confrunta cu multe dificultăţi. De asemenea, este posibil să avem nişte întreruperi grave de infrastructură, aşa mi se pare mie. Adică, citeam mai adineauri despre aeroportul din Tripoli, care e o mare de oameni fără condiţii sanitare şi fără hrană. Şi toţi încearcă doar să iasă din ţară.Imaginaţi-vă asta la o scară mai mare,dacă apar probleme de panică în masă şi greutăţi legate de trecerea la noi forme de energie şi probleme financiare şi prăbuşiri şi războaie care ar putea izbucni în viitorul apropiat. Ar putea fi foarte rău. Dar, pe termen lung, sunt optimist în privinţa civilizaţiei noastre şi speciei noastre, în sensul că vom continua să existăm şi vom prospera şi vom deveni ceva diferit, foarte diferit, şi – sper eu – mai buni decât suntem acum.

Kerry: Cred că ne vom întâlni sinele multi-dimensional în carne şi oase, precum şi în alte forme şi chipuri şi cred că, în cele din urmă, vom fi mai buni. Şi mai cred că asta e opţiunea pe care o îmbrăţişăm. Nu e doar o expresie frumoasă…

Rich: Corect.

Kerry: …este, de fapt, realitatea care începe să se desfacă, ca un fel de floare, dacă vrei.

Rich: Da. Da. Şi un alt mod de a privi lucrurile, sunt de acord cu tine, este că… când priveşti înapoi, în propria ta viaţă, iar eu mă uit la viaţa mea, este… e o ironie a sorţii. Nimeni nu vrea să eşueze. Nimeni nu vrea ca viaţa să-i dea un pumn în bot. Dar adevărul e că, dacă priveşti la dificultăţile din viaţa taîţi dai seama că acelea sunt lucrurile care te-au făcut cee ce eşti.

Bill: Mmh.

Rich: Şi invers, oamenii care au avut totul pe tavă, pentru mine sunt inutili.

Kerry: [chicoteşte]

Rich: [chicoteşte] Ei sunt acei indivizi superficiali, slabi şi egoişti, iar când dau de greutăţi, sunt terminaţi.

Kerry: Mm-hm.

Rich: Deci, ceea ce noi…ironia e că, nu poţi primi mereu ceea ce vrei, dar primeşti, uneori, ceea ce-ţi trebuie.

Bill: Mm-hm.

Rich: Iar nouă ne trebuie greutăţi. Pe bune!

Kerry: Mm-hm.

Rich: Nu vreau să cad în melodramă, dar adevărul e că, doar prin depăşirea obstacolelor aruncate în calea noastră, putem deveni ceva mai bun decât ceea ce suntem acum.

Bill: Da. Ca indivizi şi ca civilizaţie.

Rich: Da. Aşa cred.

Bill: Da.

Kerry: Bine, cred că e o încheiere foarte bună. Vreau să-ţi mulţumesc, Rich Dolan.

Rich: O, Kerry. A fost o plăcere.

Kerry: Este o… Da, sigur, o plăcere pentru amândoi.

Rich: Într-adevăr. Bill.

Bill: A fost distractiv. A meritat efortul

Rich: Mi-a plăcut. Bine.

Bill: Da.

Kerry: Mulţumesc.

Bill: Minunat.

Click aici ***pentru prezentarea video***

Sprijiniți Project Avalon - faceți o donație:

Make A Donation

Vă mulțumim pentru ajutor.
Generozitatea dumneavoastră ne permite

Bill Ryan

bill@projectavalon.net

să ne continuăm munca.

37,049,220
unique visits

Google+